

Egy hallgató,
aki a beszámolót semmibe sem vette.

Az új vizsgarend bevezetése lehetőséget adott arra, hogy a folyamatos tanulás biztosítva legyen. Egyetemünkön vannak olyan hallgatók, akik lebecsülik a beszámolókat, hivatkoznak arra, hogy nincs idejük felkészülni, mivel kevés idő van erre. Az idő tényleg kevés azoknak a számára, akik egész évben nem törődtek azzal, hogy a tanulás a legfontosabb feladat. Így például a Bölcsészkaron Rosztóczy Ernő III. éves történelem-földrajz szakos hallgató egyesre számolt be orosz nyelvből, mivel ez "csak" beszámoló és erre nem érdemes a kevés időt is rászánni.

A SZKP XIX. kongresszusa arra tanít bennünket, hogy nem siránkozni kell a "nehézségek" miatt, hanem folyamatosan és alaposan kell tanulni. Ezt várja Pártunk és népünk azoktól, akik az ifjúságot nevelni fogják, akik jövő szocialista értelmiség soraiba fognak tartozni. Ezt pedig joggal várhatja Pártunk és népünk minden magyar egyetemi hallgatótól!

Klett József.

Cikk a matematikus II. Disz
alapszervezet falliújságjáról.

Egyetemünkön most tanulmányozzuk a SZKP XIX. Kongresszusának anyagát. Ez nagy távlatokat nyit számunkra is a szocializmus építésében.

A mi munkánk már könnyebb, - mint Sztálin elvtárs is mondta, - mert előttünk példaként áll és mindig kész segítőkészt nyújtani a Szovjetunió.

Persze ellenségeink nem nyugszanak bele, hogy mi békében élünk és építhetünk, tanulhatunk. Mindig dühödtében törnek ellenünk. Beférkőznek közénk és nem mindig vagyunk elég éberek, hogy azonnal meglássuk. Pedig a sugár, lógás, fegyelmetlenség is az ellenség munkájának a nyoma és őt segíti előre. Azonban mindig világosabban látunk és fennhangon megmondhatjuk, hogy mi szembezállunk minden reakciós tevékenységgel, jelentkezék bár egy-egy kulákosemete képében, vagy a klerikális reakció formájában. Elítéljük ezeket és küzdünk ellenük, mert mi a békét, az építést akarjuk. Konkrétan két harci fegyvert említünk: az éberséget és különösen most vizsgák előtt a tanulást.

Kovács Magda
II. évf. mat. fiz. hallg.

Hiányzik a helytállás.

Kocsis Sándor és Kocsis Sándorné orosz-szakos pedagógiai főiskolai hallgatók ezt irták rá kérdőívükre válaszképpen arra a kérdésre, hogy a főiskola elvégzése után milyen területen kívánnak dolgozni: "Oda akarunk menni, ahová Pártunk állít, ahol munkánkra legnagyobb szükség van." Ezek az elvtársak tudták, hogy államunk olyan helyre fogja állítani őket, ahol a legmegfelelőbb módon fejthetik ki tudásukat. Magatartásuk sajnós, még nem vált általánossá ifjúságunk körében.

Sipka Ferenc elvtárs főiskolai gyakornokot pl. az a megtisztelő megbízatás érte, hogy vállalja el az egyetemi Disz-bizottság függetlenített titkári funkcióját. Sipka Ferenc elvtárs kicsinyes egyéni szempontokra való hivatkozással elhárította magától ezt a fontos pártmegbízatást. Magatartása a legszélesebb közvélemény kritikáját váltotta ki. Ugy látszik azonban, hogy Sipka Ferenc elvtárs esetéből nem mindenki tanult megfelelő mértékben.

Pete István elvtárs, az Orosz Intézet tanársegédje a napokban szintén megfutamodott e kitüntetés előtt.

Pete elvtárs a múltban nem is álmodhatott volna arról, hogy főiskolai végzettséget szerezhessen, hogy az egyetemre kerülhessen tanársegédnek és az Orosz Intézet igazgatóhelyettesének feladatkörét láthassa el. Mégis, mikor Pártunk Pete elvtárstól azt kérte, hogy átmenetileg vállalja el több mint 3000 egyetemi hallgató Disz munkájának vezetését, anélkül, hogy ezzel egyetemi munkájától akár csak ideiglenesen is, el kellene szakadnia, Pete elvtárs lebecsülte ezt a mozgalmi feladatot.

Pete elvtárs világos példáját nyújtotta annak, hogy a hivatali és mozgalmi munkát szembeállítja egymással, elszakítja egymástól, a mozgalmi munkát lebecsüli holmi hivatali vonalon történendő "érvényesülés" kedvéért. A mozgalmi munka természetesen kitüntetés és nem kényszerű külső erőszak: Pete elvtárs nem lett Disz-titkár. De nem vált ezzel jobb kommunistává sem!

Karácsonyi Béla.